

Влада Криму створить свого мобільного оператора

Керівництво Криму розглядає питання створення мобільного оператора, який діятиме на території республіки, повідомив в. о. глави «Республіки Крим» Сергій Аксьонов. «Ми вже думаємо про те, щоб свого кримського оператора створити. А то великі (російські) оператори прив'язані до своїх західних «дочок», бояться санкцій як вогню, не квапляться заходити до Криму. Ми їм кажемо: «Давайте, заходьте, а то може бути пізно, ми свого оператора створимо», — сказав Аксьонов.

1,48

стільки мільярдів доларів виділив Україні Світовий банк на фінансування трьох нових проєктів. Відповідні кредитні угоди з відомством днями підписав Кабмін.

У Мінфіні пообіцяли зміцнити гривню

Міністерство фінансів України прогнозує, що курс нацвалюти зміцниться до 11 гривень за один долар США. «Ми зупинимо долар і приведемо до економічно обґрунтованої позначки в 11 грн», — заявив міністр фінансів Олександр Шлапак. Щоправда, про терміни очікуваного подорожання гривні глава відомства не сказав.

Як голосувала Волинь

У всіх п'яти територіальних виборчих округах Волині впевнену перемогу здобув Петро Порошенко. За нього віддали свої голоси 52,4% виборців, тобто майже 305 тисяч людей.

Другою в області стала Юлія Тимошенко — 17,3% (100,6 тисячі голосів).

Третій — Олег Ляшко (14,55%, 84 708), четвертий — Анатолій Гриценко (6,15%, 35 812), п'ята — Ольга Богомолець (1,93%, 11 235), шостий — Олег Тягнибок (1,92%, 11 226), сьомий — Сергій Тігіпко (1,91%, 11 156), восьмий — Вадим Рабінович (0,56%, 3303), дев'ятий — Дмитро Ярош (0,54%, 3182), десятий — Андрій Гриненко (0,47%, 2745), одинадцятий — Петро Симоненко — (0,47%, 2738), дванадцятий — Михайло Добкін (0,43%, 2549 голосів).

Якщо говорити конкретно про округи, то несподіванкою стало те, що в обласному центрі Юлія Тимошенко не змогла вибороти навіть друге місце. Вона поступилася ним Олегу Ляшку. Так, за Порошенка проголосували 58,3% виборців, за Ляшка — 13,05%, за Тимошенко — 11,13%.

До речі, у Луцьку кількість виборців, які віддали свій голос Петрові Порошенку, — найбільша. Юлію Тимошенко найширше підтримали жителі польських районів, які входять у 23-й територіальний виборчий округ із центром у Маневичах. Тут за лідерку «Батьківщини» проголосувало 22,26% виборців.

Пам'ятається, були часи, коли леді Ю волинцями віддавали до 80% своїх голосів.

фото: pravda.luk.ua

ПОГОДА

У західних областях 29 травня змінна хмарність, дощі та грози. Температура вночі +15...+18°C, вдень +19...+21°C. 30 травня похмуро, прогноують опади. Вночі +12...+13°C, вдень +17...+19°C. 31 травня хмарно, дощитиме. Вночі +12...+13°C, вдень +13...+14°C.

У північних регіонах 29 травня хмарно з проясненнями, грози. Температура повітря вночі +17...+19°C, вдень +19...+21°C. 30 травня змінна хмарність, дощі та грози. Вночі +15...+20°C, вдень +20...+25°C. 31 травня похмуро, опади не прогноують. Уночі +17...+22°C, вдень +23...+25°C.

У Києві 29 травня хмарно, можливі грози. Температура повітря вночі становитиме +18...+20°C, вдень +21...+22°C. 30 травня очікується змінна хмарність, опади не передбача-

ються. Температура повітря вночі +17...+20°C, вдень +22...+26°C. 31 травня похмуро, дощитиме. Вночі термометри покажуть +18...+19°C, вдень +20...+22°C.

У східних регіонах 29 травня змінна хмарність, дощі із грозою. Вночі +16...+21°C, вдень +22...+24°C. 30 травня похмуро, опади не очікуються. Вночі +16...+22°C, вдень +22...+28°C. 31 травня ясно, сухо. Температура повітря вночі +17...+22°C, вдень +24...+28°C.

У південних областях 29 травня хмарно з проясненнями, можлива гроза. Вночі +19...+22°C, вдень +24...+29°C. 30 травня змінна хмарність, сухо. Вночі +19...+24°C, вдень +24...+30°C. 31 травня похмуро, дощитиме. Нічна температура +17...+19°C, денна +21...+27°C.

Лех ВАЛЕНСА:

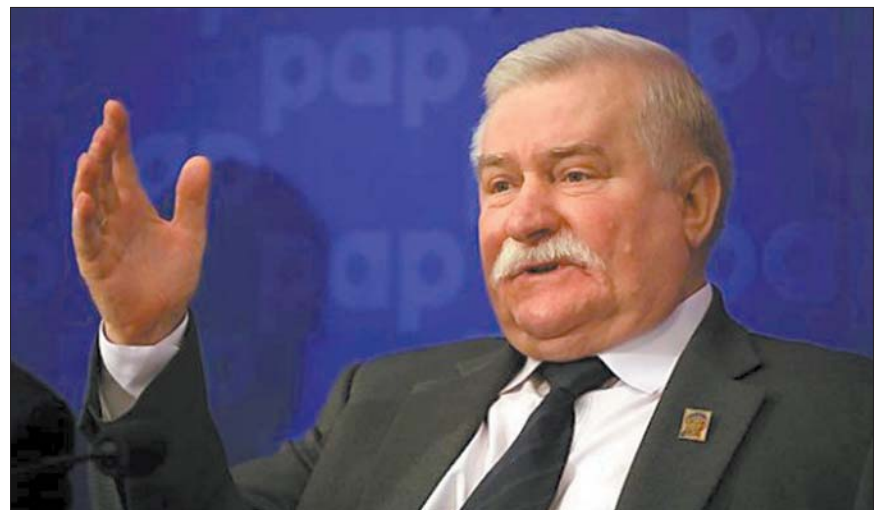
Польща здійснила неймовірний цивілізаційний стрибок

Ланцюг історичних подій через 25 років після 1989 р.

Через 25 років після складних змін на нашій Батьківщині я хотів би символічно оголосити: у Польщі завершилася системна трансформація! Сьогодні ми можемо сміливо сказати, що живемо у демократичній Польщі та в системі зміцнілої економіки з вільним ринком, у державі, збудованій на солідному фундаменті міжнародної співпраці, у країні високих прагнень, сповненої надії на подальший розвиток. Ми здійснили неймовірний цивілізаційний стрибок. Ми вже перебуваємо у зовсім іншому місці, у новій епосі, а перед нами стоять наступні виклики.

Варто з цієї перспективи пригадати початки цього шляху до демократії. У 1989 році в Польщі все щойно почалося, але наша перемога тоді не була повною. Не забуваймо, що комуністичні структури вдалося демонтувати не одразу. Сейм, який було обрано 4 червня, був «контрактним», у першому ряду сиділи комуністичні генерали, а держава у багатьох сферах ще діяла за логікою попередньої системи. Багато хто, забуваючи про реалії того часу, дорікає нам сьогодні, що у нас був шанс домогтися перезавантаження і рішуче відсунути попередню епоху в 1989 році. З повною впевненістю стверджую, що тільки поетапна діяльність могла нас привести до повної свободи і демократії. Так і сталося.

Невдячний і складний компроміс, якого було досягнуто за домовленостями Круглого столу, становив необхідну передумову, але він був тільки ланкою у низці подій, які вели до частково вільних виборів. Ми прочинили двері до свободи, за яку нам уже довелося брати відповідальність. Але у 1989 році ще нічого остаточно не було вирішено. Я бачив втому і невпевненість людей через запровадження реформ урядом Тадеуша Мазовецького, який сміливо і рішуче змінював Польщу на краще. Соціальне невдоволення комуністи могли легко використати і повернути Польщу зі шляху змін. Потрібно було багато відваги і розсудливості. Тому сьогодні поляки заслуговують слів подяки за те, що витримали, не піддалися популізму і демагогії.

Часто їхні складні рішення мали політичні наслідки, однак я знаю, що історія і наступні покоління дадуть справедливу оцінку. Я також віддав усього себе, аби не втратити здобутої незалежності і закріпити її повною демократичною легітиміцією. Це сталося в 1990 році, коли з волі Народу-Суверена у результаті перших повністю демократичних виборів у нашій III Республіці я став Президентом вільної Польщі. Наш досвід грудня 1970-го, серпня 1980-го та червня 1989 року слід вважати безперервним процесом, ланками єдиного ланцюга свободи.

Сьогодні Польща виглядає цілком інакше. Я думаю, можна сказати, що реформи вдалися, політична ситуація стабільна, влада Польської Республіки має демократичний мандат, система виборів діє без збоїв, працюють незалежні суди і вільні ЗМІ. Наш голос чується і поважають не тільки в Європі, але й у світі. Польща — член Північноатлантичного альянсу та Європейського Союзу. Як колишній президент я пишаюся тим, чого ми досягли, хоча не можна забувати і про численні сфери суспільного життя, які вимагають подальшого покращення і змін. Багато чого треба зробити, але наша доля в наших руках. Це наша велика перемога!

Нова епоха ставить перед нами нові виклики. Ми, ті, хто повалив

комунізм, запустивши процес-доміно змін у Європі, повинні стати прикладом і натхненням для всього світу, як можна без насильства і демократичним способом перетворити навіть найскладнішу дійсність. Сьогодні ми повинні ставити запитання, який світ слід будувати у цю нову епоху, як має виглядати демократія і глобалізація. Я давно пропоную створити своєрідні десять заповідей універсальних цінностей, які б заклали міцні підвалини для цієї нової Європи і світу. Ми повинні визначити і прийняти спільне верховне право, яке дозволить співіснувати народам і релігіям у повазі до відмінностей і дружній взаємодії.

Хоча я сам уже не належу до чинних політиків, але мене завжди можна зустріти на шляху дискусії про сучасні виклики і пошуків рішень. Пригадуючи ж 4 червня 1989 року, будуймо кращий світ для наших дітей і внуків, аби не змарнувати нашої перемоги. Радіймо успіхам польської трансформації і зводьмо все гарніший дім на міцному фундаменті, який закладався протягом 25 років. Ми вирвалися з неволі, збудували демократію, тепер подбаймо про те, щоб наша країна стала ще сильнішою у безпеці й достатку міжнародної спільноти Європейського Союзу, з усвідомленням поняття солідарності світу.

Лех ВАЛЕНСА

Кого з губернаторів звільнить Порошенко

Квотний принцип призначення голів ОДА вже найближчим часом буде скасовано. Очевидно, що головними «постраждалими» стануть ті губернатори, які прийшли у виконавчу владу під патронатом «Свободи» і «Батьківщини».

«Еспресо.TV» проаналізувало, кому з голів обласних державних адміністрацій вдасться зберегти свої посади при новому Президенті, а кому вже варто пакувати валізи...

Найбільш лояльним до Петра Порошенка є губернатор Вінницької області. Анатолій Олійника в ЗМІ називають кумом Петра Олексійовича, хоча сам Олійник цей факт заперече. У кого залізобетонні позиції, то це у губернатора Дніпропетровської області Ігоря Коломойського. Події на Південному Сході перетворили його з олігарха, що спочатку ризикував втратити бізнес, у регіонального менеджера, який має величезний вплив у низці областей.

Упевнено себе можуть почувати всі глави областей, підконтрольні Коломойському. Передусім ідеться про голову Одеської ОДА Ігоря Па-

лицю, призначеного на цю посаду на початку травня після трагічних подій у Південній Пальмірі.

Практично гарантовано залишається голова Запорізької ОДА Валерій Баранов. Баранов, кажуть, працює в ОДА саме під патронатом дніпропетровського губернатора.

Крім цього, до інтересів Коломойського входить Івано-Франківщина, де губернатором став Андрій Троценко. Варто зазначити, що батько голови ОДА, Володимир Троценко, вже багато років працює в структурі, підконтрольній дніпропетровському чиновнику-бізнесмену, — «Укрнафта».

Якщо ж говорити про бунтівний Донбас, то тут ситуація ускладнюється тим, що вибір кандидатур на заміну фактично відсутній. Що стосується Донецької області, то Сергій Тарута наразі є безальтернативною фігурою. У Луганській області всі кандидатури відмовляються від цієї посади. Тому, найімовірніше, вже найближчим часом в. о. губернатора Луганщини Ірина Веригіна претендуватиме на те, щоб закріпитися в кріслі глави ОДА.

У потенційно неспокійній Харківській області, судячи з усього, залишаться Ігор Балута, якого називають людиною нинішнього глави МВС Арсена Авакова.

Може залишитися на чолі Херсонської області й Юрій Одарченко. Область нервова, з постійними провокаціями. Проте Юрій Віталійович, схоже, зумів втихомирити ситуацію в регіоні. До того ж у Порошенка й Одарченка досить рівні стосунки.

У Київській області, схоже, теж обійдеться без змін. Володимир Шандра нібито вже домовився з Петром Олексійовичем. Обидва політики свого часу були в близькому оточенні Віктора Ющенка і зберегли певні контакти.

Мають усі можливості для того, щоб залишитися на своїх місцях, і губернатори від «УДАРУ». Ідеться про Чернівецьку область (Володимир Івашко), Черкаську (Юрій Ткаченко), а також Хмельницьку (Леонід Прус). Якщо говорити про Черкаську область, то, найімовірніше, на посаду губернатора може претендувати Олег Свиначук, що відомий як генеральний директор Черкаського

автозаводу «Богдан».

Не настільки райдужні шанси на збереження постів у представників квоти ВО «Свобода».

Під ударом опинилася Житомирська область, ОДА якої очолює «портновець» Сидір Кізін. Також під великим сумнівом Полтавська (Віктор Бугайчук), Тернопільська (Олег Сиротюк), Рівненська (Сергій Рибачок) і Львівська область, облдержадміністрацію якої очолює Ірина Сех. Остання нібито вже активно веде переговори про те, щоб «зберегтися».

Є свої питання й по Кіровоградській області, якою керує свободівець, колишній помічник нардепа від цієї політсили Святослава Ханенка — Олександр Петік. На користь Олександра Владиславовича говорить той факт, що він досвідчений функціонер, який за часів мерства Сан Саніча Омельченка очолював Головне управління з питань внутрішньої політики КМДА.

У багатьох губернаторів за квотою «Батьківщини» з приходом Порошенка можуть виникнути серйозні проблеми. Досить складна ситуація спостерігається в Сумській

області, де губернатором за квотою «Батьківщини» став Володимир Шульга.

На Волині, найімовірніше, доведеться посунутися Григорію Пустовіту, який є головою обласної організації «Батьківщина». У Чернігівській області аналогічне положення у губернатора Володимира Івашка, що є депутатом облради від «Батьківщини».

Практично не має шансів утриматися на плаву губернатор Миколаївської області Микола Романчук, який довгі роки очолював суднобудівний завод «Океан» Вадима Новоського. Останній, нагадаємо, має досить напружені взаємини з Петром Порошенком.

Мало шансів зберегти свою посаду й у губернатора Закарпаття Валерія Лунченка. Проблема полягає у тому, що в області ведеться культурна боротьба між нинішнім главою ОДА і Віктором Балогою, який на президентських виборах став довіреною особою Порошенка, тож у нього є всі шанси знову сісти в губернаторське крісло.

Дмитро КАЧУРА